

Вісти з Канади.

Наші агенти:

- W. P. Hruszowy.
- P. O. Sclater, Man.
- J. K. Slipetz,
- Ethelbert, Man.
- T. J. Marciniw,
- P. O. Mink Creek, Man.
- Nykola Ogryzlo,
- Sifton, Man.

Вінніпегську жінчину обрабовано на улиці в Торонто. В неділю вечером обрабовано п. Мей-Лове з Вінніпегу, яка їхала до містечка Мадок на похорон своєї матери. Рабунку доконало двоє розбишак на широкій і ясно освітленій улиці Йонг, забираючи їй коштовку в котрій находилося 30 доларів в грошах, по дорожній тикет та деяких чеків на суму 609 доларів. Нападений поспішив на поміч мотормен, якраз в тім часі переїжджаючи кари, а також на крик нападеної надбів і поліцмен, однак було вже запізно, бо рабівники встигли утекти.

Буря в Форт Віліям. В неділю 21 с. м. навістила досить сильна буря місто Форт Віліям і Порт Артур. Буря висадила багато виставових шиб і поперевертала комини. Школи заповдіні бурею не дуже великі.

6 місяців в'язниці. В Саскатун засуджено на шість місяців в'язниці В. Робінсона, який був членом звісної банди розбишак, котра орудувала по многих містах західної Канади. Робінзон признав, що зі своїми товаришами-злочинцями обікрав впротямі одного місяця чотири доми в Саскатун, передше був учасником в 12 случаях крадежи і рабунку в місті Реджайні. Підчас розправи Робінзон не сказав і одного слова на свою оборону, а вирок прийняв цілком холонокровно.

Вчера найдено на трєці Сіпірської залізницї в Форт Віліям, Онг. тіло забитого чоловіка. З грошевої посьвідки (money order), яку при нїм найдено, довідались що називає ся Гриць Григорчук і походить з Галичини. Догадують ся, що його переїхав трен.

Сун Ят Сен В Канаді
Др. Сун Ят Сен бувшии провізоричний президент Хінської републики, недавний провідник ворохобні проти президента Юан-ші-кайа прибув до Канади. Його пізнали країни, помимо того, що оголив собі вусадля зміни вигляду Він е в дорозі до Англії і мав сквази своїм приятелям, що боїть ся перебувати між своїми країнами позаяк вони, як прихильники Юан-ші-кайа, можуть його кожоді хвилі замордувати.

Москаль арештований за мордерство. З Венкувер доносять, що тамошний судовий переводчик Бікольов зїстав арештований на підстаї оскарження о убійство свого країна Сікенова, який тут доробив ся досить значного маєтку. Бікольова оскаржив брат убитого П. Сікенов, котрий зїзнав в судї, під присягою що Бікольов котрий отримав від свого спільника Дамакарова 1000 доларів яко заплату, за убите Бікольова.

До 1. септембра вислано через Саскатун на захід 1.407.895 бушлів пшениці. Окрім сего 100 других вагонів наладованих пшеницею стоять готові до відїзду. Значить, що жива і погода сего року фермерам дописали.

Алькоголізм серед жіноцтва — Між жіноцтвом міста Монреал ширить ся незвичайно ціянство. Минувшого року засуджено судово за п'янство 1.700 жінок. Се надзвичайно прикрив обяв, бо грозить правдивим нищастем соткам родин, коли жінки, яким в родинному житю принала відай чи не найважнійша задача, віддають ся грізному налогону, який забиває в людині всякі шляхотнійші почування та особисту гідність і спринчине матеріальну руїну.

Знижене ціни їзди до Америки. — Тому, що еміграційне товариство „Канадіан Паціфік“ знизило ціни їзди до Америки. Зробили те саме інші еміграційні бора, а імено Гамбург-Амеріката Австро-Амеріка. Ціна їзди до Америки 3-ю клясою буде вносити тепер 120 марок.

Корабль затопив ся. Минувшого тижня американський корабль „Стейт оф Келіфорнія“ наїхав на Тихім океані, недалеко берегів Аляски, на підводну скалу і затопив ся. З подорожних згинуло 32 осіб.

Цїсар купує землю в Канаді. — Німецький цїсар Вільгельм II. та багато других визначних Німців купують землю в Бріт. Колумбії та ґрунтові парцелі в місті Венкувер. До тепер сі німецькі пани закупили вже землі за кілька сот тисяч дол. Сїзакупна поробив німецький цїсар на раду барона фон Альвенслебен, що довгий час перебував в Венкувер, як німецький конзуль.

Вожд суфражисток їде до Америки. Пані Панкґурст з Лондону, що то недавно тому устроїла була в арешті голодівку, щоб тільки дістати ся на золоту свободу, забажала пуститись на агітацію по Спол. Державах. Має сюди приїхати в жовтні, щоб однак правительсто не завернуло її з ню йорської пристани, поїде вона, як кажуть, під иньшим іменем і до котроїсь з малих пристаней щоб в сей спосіб перехитрити чуйність американської поліції. Се одна з головних представительок жіночого руху до рівноправности з мужчинами.

П. КАРМАНСКИЙ.

МАЛПЯЧЕ ЗЕРКАЛО.

(Листи з Канади і про Канаду до „Канади“)

Мої перші кроки на канадійській землі.

(Дальше).

Від сеї пори я, стрічаючи на вулиці якусь повну женського роду, задалегідь спускуюсь обчї, в з сеї самої причини не їджу ніколи „стріт-карсю“, аби не схопитись близьше з покусою, беручи собі примір з одного старокраєвого кат-хита, що віксли не їдять залізничники аби не стрічатись з жіночкою порокою, не купує в склепі, де продає дівчина, не востьє сорочки яку прала жіноча рука і не приймає на першого ценсий, коли захоруге терціяня і грощі з каси привесе його жінка. (Ся хороба терціяня якась вперта і проявляєть у него звичайно перед першим).

Коли я поробив всі ті замічення і освоїв ся з новим містом і житєм, я затужив за каварнею, за земляками, за глибокими філософїчними розмовами ціи черній каві і став розглядати ся за своїми людьми. Кофейні тут нема і тому не міг я захопити більшого гуртка наших інтелїгентів, тим більше, що вони розбиті на атомові кружки, які у нас в старім краю єднає тільки корчма і кафе. В кінци мєшї повелось розвїзати, що наше касино находить ся все при сїй улиці, яку як раз брукують. Я дізнав ся в бїорї праці, де як раз тепер находить ся улиця в сїй стадїї і вибрав ся сюди в обїздну пору. Я не завїв ся. Кільканаїдїтьох товаришів університету, або з гімназїї як раз сидїло під муром зі своїми джаґанами і шуфлями і заїдали свїй „bread hard“ (не сеї Брет Гарґ, що пише). Втішались мною саракі і пропонували менї свою протекцію як сходу пристати до їх бора, але я подякував за їх щирю дружбу і прихильність, вимовляючи ся сїм, що маю заробок у 55 часопїсах канадійської України. З сеї пори я все, затуживши за товариством, кофейнею і інтелїгентною розмовою, ходив в порї обїду до сего укр. касина. Ми розмовляли про Будинського і Петрицького, про гімназїяльних директорів „суших і неварґсденних“, про університетські викладї з рутенїстики, які їстнували у Львові ще тому 10 літ, про найновїйші поївы на літературній нивї, як про поезїю Голубця, Галї Зазулі, Павла Смутка (а через асованцію і Шпитка) про найновїйший переклад поезїї Твердохлаба в французську мову, за що перекладчик (Твердохлаб) дістав високий гонорар від парижських видавців-Цукеркандля і Манїшевського, заплачений векслями Бирчака і пр. і пр.

А тепер скажу дещо виключно про себе.

Як звісно панам читачам українських часопїсїїв в Канаді, Стейтах, я зачав і скінчив курс виспїї освїти у Вінніпегу. Від сего часу не роблю нічого. Перепрашаю! Я продукував ся одного разу на сценї перед десяти-тисячною товпою і мене висвистали.... Я мав великий жаль до земляків за сїю негостинну гостинність, але коли я пожалував ся одному приятелю, до якого маю довіре (а се дуже рїдка річ тут в Канаді), дізнав ся від него, що в сей спосіб тут дають слухачї вираз своему одушевленю. Я простив землякам і знов жив ся з ними. Але я не міг якось здобути серед тутешньої громади якогось значня. І знов поїснїв менї довірний приятель, що тут лиш сї їмпонують, що се грубини і високами, та вміють на память цілий словар недозволенних цєнзурою висловїв. Горє менї маленькому... Купив собі 15 фунтові „американ“, від яких попухли менї за авадні ноги до того стєпеня, що я підріс на даль з половиною, а відтак і маринарку, що містить на раменах 3 кїльо вати і е така широка, що в неї можна вмістити кромї мене цілу бібліотеку най-більшого критика Евмана і его челядника Грицяя.

Щойно тепер 55 наших часопїсїї іменувано мене по 15 разів кожда професором тутешнього укр. університету з місячною платвею 250 доларів (читай: 1250 кор.), а помешканєм, чицеєм черевиків, пранем шматя і їдженем. Я зчислив сї „appointment“, зємував полученї з ними доходи і виїшло, що за рік куплю собі Ітона і Сп. Та мимом сего, знаючи з досвїду, що тут кождий кромї головного має ще й робїчне занятє, я постановив розглянутись і за ним. Завань тут багато. Та більше принало менї до вїдоби ланане на стричок псїв і полїеменїв, яке від часу гостини в вашім місті одного пастушо-індіяньского цирку увїйшло так дуже в моду, що тепер займають ся сєю роботою усі школярї (сеї предмет науки зроблено в тутешніх школах на сей рік головним), всі дївчата, всі „лейдїс“ і всі мужчини дорослі, від студентів університету почавши, аж до банкірїв і ученїх в гору. Подобалось менї те друге симпатичне занятє, яке я бачив в кількох виставових вікнах. А полягає воно на дуже простїй роботї і скоро можна его апанувати. В вікні фризїєра сїдає дівчина обернена до публїки відворотною стороною металюї ручка другої дївчини причїсує цілий день, „з ранку до вечера, з вечера до ранку“ сеї довге волосє, що сягає аж до підлоги. Я постановив підождати аж підросте менї моя поетична чуїрина, а тоді вже пошукати собі таку роботу.

Well.... поки підросте волосє, походжу з терпеливим читачем по канадійській Україні і їскажу єму се, що я бачив в часї свого безробїтя. Вїривдї цілої Канади я ще не бачив, але мав честь і ваготу пізнати єї в чї типових представителях із сїх українско-канадійських часопїсїїв, яких їмя: 55.

Я пізнав видїлових всіх живих мертвих і неварґоджених 77 українських товариств у Вінніпегу (се було дуже легко, бо ті самї люди є видїловив усіх знаданих товариств); я пізнав по одному примірникови українського вінніпегського поета, журналіста і ченого, лїнгвіста, філософа, адвоката, інспектора від шкіл хошти, і емігрантів, націонала, радикала, соціалїста, джека, тумана, п'яницї, алдермана (радлого), пресмєловця, архипатріярха, учителя, католика, пресбітерїянина, баптиста, незанисного, протєставта, православною, масона, атеїста і хруня. Рїдко до котрої породи довело ся менї найти одного дїва тотарїшїв; з вїмкою послїдного фаху, який упрївляєть тутешнї Українцї з малими вїмками усі. І мабуть ся наїрдва організація має тут найкрасїйшї вигляди і будучність.

Р. S. Мушу згадати ще про одну незвичайність Вінніпегу. Се одинокє місто, яке я знаю, від Мєстїск Городка Яґайловського почавши, що не має відного памятника, ні одної статуї. І менї се місто незвичайно заїмпонувало тим, що не найшов ся нїодїн небішк, чи живий ідол, який би єму заїмпонував. Се їсумїю.

Коротко: Вінніпег, а так само і ціла Канада зі Стейтами разом менї незвичайно подобалась. Все менї тут симпатичне. Симпатичний пан мїністер прїсїдїї (его їмени я не вїсїлї вимовити), що замїсть велїти менї стояти у своїм перїяноку п'ять годїв, прїїмїв мене після півгодинного дождїяня а навіть попросив сїдати (за таке само пониженє нашого мїністра звільнївбї цїсар зі служби); симпатичнї менї муївївї, з якими маю честь знатись і з якими сїхожу ся в недїлі по вечерїї на лїбета на прерїях в середїїстїю; симпатичнї менї „чайнемени“ їх христїянське їмя: Катїяцї, що в грєчности перуть менї біля і беруть за гїтєду тїлькї по коронї від штуки; симпатичнї їх жївкї і сестри, що славять ся на цілий свїт своїми мїлїметрськими нїжками; симпатичнї ліберали, що проголосили клич: українського язика не било, нет і бить не мїжеть. Симпатичнї куїдї з Кулікова, що востьє капелкхї по 15 доларїв, словами: сїмдєсять п'ять корон і такі грубї бранволетї, що можна на них припінати тутешнїх буйволів які менї так само симпатичнї; симпатичнї нї університети, на яких зачинаєть науку від першої латїнської деклївацїї, симпатичнї шї сїнєрї, які тут роздають даром; симпатичнїші доларї, яких я ще не мав прїємности бачити у симпатичнї вашї українські вчтарї і адвокати; симпатична англїйська гарнозвучна мова, завдяки якїї я розширив собі губу на пів тїля з одного і другого боку; симпатичнї українські „стєсї“, де все дають завтра даром; симпатичнї — well.... менї все тут симпатичне. Я так все тут полюбив! Моя душа сьміє ся до кожного стрїчного бакира і „карбєв“ до кождої miss з фялковими очима, і якби мала рамена, обнімалаб всіх і вся. В моїм серці все тепер праєвїк і сьмію ся до цілого свїта і з цілим свїтом. Я такий влчаний Мґ-вї Марк-Твейновї, що він прїїмїв мене до своєї вїтчїни, де людям вільно сїмїялись (хоч вільно і плакати!) Я такий вавовеленїй з сего, що з мене буде тепер вдоволєний ваш генїялїїї критик Оґрицїяї і росїйський критик Федїшєв, а що най-важнїйше, естетичний Торквєвєда Бячєслєв, що видав був указ проти українського плачу і тим мене їнратував від заґлади!

О, я вельми вдоволєний!....

(Дальше буде).

КАНЦЕЛЯРІЯ НОТАРІАЛЬНА
Ю. МАЧУЛИ
ПОЛАГОДЖУЄ СЛІДУЮЧІ СПРАВИ:
Виробляє повномочїя, контракти купнї і продажї, прїєдє і купує ґрунта в старїм краю, сягає довга і полагодує всякія портрактацїї спадковї.
Полагодує також всілякі справи тутешнї, — як рївно продає, купує і мїняє фарми і мїйскї реальности.
Ю. Мачула перебрав офіс від Тео. Стефанїка.
Пшїтьє або прїходїтьє:
GEO. MACZULA
NOTARY PUBLIC & COMMISSIONER.
856 Main Str. Phone St. John 1766.

Замовляюча картка на „Канаду“.
Ruthenian Publ. Co. Ltd.
261 FORT Str. Winnipeg, Canada.
Прощу о висилку менї „Канади“ почавши від.....
Імя.....
Адреса.....
Почта.....